

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-261/13 P

**Peter Schönberger
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

«Αίτηση αναιρέσεως — Αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — Απόφαση να τεθεί η αναφορά στο αρχείο — Προσφυγή ακυρώσεως — Έννοια του όρου “πράξη δεκτική προσφυγής”»

Περίληψη — Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 9ης Δεκεμβρίου 2014

Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις οι οποίες παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα — Απόφαση της επιτροπής αναφορών του Κοινοβουλίου ως προς τη συνέχεια η οποία πρέπει να δοθεί σε αναφορά που κρίθηκε παραδεκτή — Πολιτικής φύσεως διακριτική ευχέρεια του Κοινοβουλίου — Πράξη μη δεκτική προσφυγής

(Άρθρα 20 § 2, στοιχείο δ', ΣΛΕΕ, 24 ΣΛΕΕ, 227 ΣΛΕΕ και 263 ΣΛΕΕ· Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 44· εσωτερικός κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, άρθρα 215 έως 217)

Όπως προκύπτει από το άρθρο 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο ελέγχει τη νομιμότητα των πράξεων του Κοινοβουλίου οι οποίες παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων. Συνιστούν πράξεις δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως τα μέτρα τα οποία παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα, ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση.

Όταν υποβάλλεται αναφορά στο Κοινοβούλιο και αυτό κρίνει, με απόφασή του, ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 227 ΣΛΕΕ, η εν λόγω απόφαση υπόκειται οπωσδήποτε σε δικαστικό έλεγχο, δεδομένου ότι ενδέχεται να θίγει το δικαίωμα αναφοράς του ενδιαφερομένου. Το αυτό ισχύει για απόφαση με την οποία το Κοινοβούλιο, προσβάλλοντας τον ίδιο τον πυρήνα του δικαιώματος αναφοράς, αρνείται ή παραλείπει να επιληφθεί αναφοράς που του υποβάλλεται και, κατά συνέπεια, να ελέγξει κατά πόσον πληρούνται στη συγκεκριμένη περίπτωση οι προϋποθέσεις του άρθρου 227 ΣΛΕΕ.

Τυχόν αρνητική απόφαση του Κοινοβουλίου επί του ζητήματος αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 227 ΣΛΕΕ πρέπει να αιτιολογείται κατά τρόπον ώστε ο αναφέρων να γνωρίζει ποια ακριβώς από τις εν λόγω προϋποθέσεις ελλείπει στην περίπτωση του. Ως προς το σημείο αυτό, γίνεται δεκτό ότι μια συνοπτική αιτιολογία αρκεί για να πληρούται η συγκεκριμένη απαίτηση.

Αντιθέτως, τόσο από τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ όσο και από τους κανόνες των άρθρων 215 έως 217 του εσωτερικού κανονισμού του Κοινοβουλίου, οι οποίοι έχουν θεσπιστεί από το θεσμικό όργανο για την οργάνωση του δικαιώματος αναφοράς, προκύπτει ότι όταν πρόκειται για αναφορά η οποία έχει κριθεί ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 227 ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια πολιτικής φύσεως, ως προς τη συνέχεια που μπορεί να δώσει σε τέτοια αναφορά. Επομένως, η σχετική απόφαση δεν υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο, ανεξαρτήτως αν, με την απόφαση

αυτή, το Κοινοβούλιο λαμβάνει το ίδιο τα προβλεπόμενα μέτρα ή εκτιμά ότι δεν είναι σε θέση να το πράξει και διαβιβάζει την αναφορά στο αρμόδιο όργανο ή στην αρμόδια υπηρεσία ώστε να λάβουν τα μέτρα αυτά.

(βλ. σκέψεις 13, 22-24)